

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Markéty Wildové a soudkyň JUDr. Blanky Bendové a Mgr. Kateřiny Sedlákové ve věci

žalobce: **Ředitelství silnic a dálnic ČR**, IČO 65993390
sídlem Praha 4, Na Pankráci 546/56, 145 05 Praha 4

proti
žalované: **Česká podnikatelská pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group**,
sídlem Praha 8, Pobřežní 665/23, IČO 63998530
zastoupená JUDr. Věslavem Nemethem, advokátem
sídlem Praha 1, Senovážné náměstí 5,

pro zaplacení 13 096 Kč s příslušenstvím,

k odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 20. března 2019, č. j. 23 C 235/2017-123,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku o věci samé (výrok I.) **mění** tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci 3 727 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8, 05 % ročně z této částky od 8. 12. 2017 do zaplacení do tří dnů od právní moci rozsudku, jinak se v tomto výroku **potvrzuje**.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradu nákladů řízení před soudem I. stupně 5 108,42 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám jejího advokáta.
- III. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradu nákladů odvolacího řízení 1 021, 68 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám jejího advokáta.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud I. stupně zamítl žalobu se žádostí o zaplacení 13 096 Kč s příslušenstvím (výrok I.) a zavázal žalobce uhradit žalované na náhradu nákladů řízení 11 858 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám jejího advokáta (výrok II.).

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Abrahámová.

2. Rozhodl v řízení, v němž se žalobce domáhal zaplacení částky 2 149 Kč s tvrzením, že představuje dlužné pojistné plnění v souvislosti s dopravní nehodou, která se stala dne **27. 8. 2014** na dálnici D1 v 82,329 km v katastru obce K., v pravém jízdním pruhu, při níž automobil tov. značky BMW, reg. zn. xxx narazil do okrajových svodidel. Dopravní nehodou vznikla škoda na svodidlech. Žalobce uplatnil nárok u žalované, neboť škodící vozidlo bylo u žalované pojištěno. Celkové náklady na opravu činily 29 698 Kč, avšak žalovaná z této částky z titulu amortizace odečetla 2 149 Kč, kterou tak žalobce zhotoviteli zaplatil. Dále požadoval úhradu dlužného pojistného ve výši 7 220 Kč v souvislosti s dopravní nehodou, která se stala dne **14. 10. 2014** na dálnici D1 v 82,714 km v katastru obce xxx, ve směru jízdy na Prahu, při níž automobil tov. značky Škoda Octavia, reg. zn. xxx narazil do středového dělicího pásu. Dopravní nehodou vznikla škoda na svodidlech. Žalobce uplatnil nárok u žalované, neboť škodící vozidlo bylo rovněž pojištěno u žalované. Celkové náklady na opravu činily 30 640 Kč, žalovaná z této částky z titulu amortizace odečetla 7 220 Kč, kterou tak žalobce zaplatil zhotoviteli. Konečně uplatnil pojistné plnění v souvislosti s dopravní nehodou, ke které došlo dne **8. 12. 2014** na dálnici D11 v 55,9 km v katastru obce xxx, ve směru jízdy na Prahu, při níž nákladní automobil tov. značky Iveco Stralis Active Space 440S46, reg. zn. xxx narazil do středových svodidel. Dopravní nehodou vznikla škoda na svodidlech. Žalobce uplatnil nárok u žalované, neboť škodící vozidlo bylo u žalované pojištěno. Celkové náklady na opravu činily 70 113 Kč, avšak žalovaná z této částky z titulu amortizace odečetla 3 727 Kč, tuto částku žalobce zhotoviteli uhradil. V rámci likvidace výše uvedených pojistných událostí žalovaná uhradila pojistné po odečtení tzv. amortizace v celkové výši 13 096 Kč, která je tak předmětem sporu.
3. Žalovaná navrhlá zamítnutí žaloby. Namítla, že v době dopravních nehod byla svodidla opotřebovaná, žalovaná částka požadovaná žalobcem neodpovídá obvyklým cenám za prováděné práce. Namítla, že svodidla byla vyrobena po roce 1998, kdy opotřebení odpovídá částce 51,00 % materiálových položek. Konečně vznesla námitku promlčení uplatněného nároku.
4. Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že dne 27. 8. 2014, dne 14. 10. 2014 a dne 8. 12. 2014 došlo k výše uvedeným dopravním nehodám, škůdce byl vždy pojištěn u žalované. Spor nebyl ani o výši vyplacené částky.
5. Soud I. stupně zjistil následující skutkový stav věci. Z faktury č. 2150022, kterou za opravu svodidel vystavila společnost PRETOL HB s.r.o., se podává, že částka za opravu svodidel činila 29 698 Kč (dopravní nehoda dne 27. 8. 2014). Žalovaná plnila vyjma částky 2 149 Kč (odpočet tzv. amortizace), kterou uhradil žalobce (viz. výpis z účtu č. 51-1422200277/0100). Z faktury č. 2150126, kterou za opravu svodidel vystavila společnost PRETOL HB s.r.o., je zřejmé, že částka za opravu svodidel činila 30 640 Kč (dopravní nehoda dne 14. 10. 2014). Žalovaná plnila vyjma částky 7 220 Kč (odpočet tzv. amortizace), kterou uhradil žalobce (viz. výpis z účtu č. 51-1422200277/0100). Z faktury č. 2150033, kterou za opravu svodidel vystavila společnost PRETOL HB s.r.o., bylo zjištěno, že částka za opravu svodidel činila 70 113 Kč (dopravní nehoda dne 8. 12. 2014). Žalovaná plnila vyjma částky 3 727 Kč (odpočet tzv. amortizace), kterou uhradil žalobce (viz. výpis z účtu č. 51-1422200277/0100). Z protokolů o nehodě v silničním provozu ze dne 27. 8. 2014, ze dne 14. 10. 2014 a ze dne 8. 12. 2014 se podává, že došlo ke škodě, kdo škodu způsobil a jaká je přibližná výše škody. Žalobce téměř okamžitě po nehodě měl povědomost o vzniku škody, kdo za ni odpovídá i jaká je její přibližná výše. Na opravu svodidel po nehodě ze dne 27. 8. 2014 byla vystavena objednávka dne 1. 12. 2014, v případě nehody ze dne 14. 10. 2014 byla vystavena objednávka dne 25. 3. 2015 a v případě nehody ze dne 8. 12. 2014 pak dne 5. 1. 2015.
6. Soud I. stupně po citaci ust. § 626 a § 635 odst. 2 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, dále jen „o. z.“ shledal uplatněnou námitku promlčení důvodnou. V případě všech uplatněných pojistných událostí se žalobce o tom, že ke škodě došlo a kdo za ní odpovídá a též o předpokládané výši škody dozvěděl z protokolů o nehodě v silničním provozu. Tyto informace měl žalobce k dispozici nejpozději dne 28. 8. 2014, 15. 10. 2014 a 9. 12. 2014. Přitom pokud jde

o výši škody, pak soud I. stupně poukázal na skutečnost, že žalobce je odborníkem v daném oboru, vypisuje minimálně stovky výběrových řízení na opravu svodidel a musí mu být tedy bezprostředně po nehodě zřejmé, jaká bude přibližná výše škody. Žalobce mohl uplatnit nárok vůči škůdci dne 28. 8. 2014, 15. 10. 2014 a 9. 12. 2014, v případě nehody, která se stala dne 27. 8. 2014 a 14. 10. 2014 je tak uplatněný nárok promlčen, neboť žaloba byla podána u soudu až dne 8. 12. 2017. S ohledem na tuto skutečnost soud I. stupně žalobu co do částky 9 369 Kč s přísl. zamítl.

7. Pokud jde o částku 3 727 Kč, pak soud I. stupně uzavřel, že žalobce neprokázal funkčnost svodidel před předmětnou pojistnou událostí a to ani po poučení, kterého se mu dostalo při ústním jednání dne 6. 12. 2018. Žalobce prokazoval funkčnost svodidel znaleckým posudkem z oboru dopravy, Českého vysokého učení technického v Praze. Tento posudek je dle závěru prvostupňového soudu natolik obecný, že nemůže prokázat funkčnost konkrétních poškozených svodidel. Též nelze argumentovat tím, že svodidla byla funkční, neboť splnila svoji zádržnou funkci. Je totiž možné, že tuto funkci splní i svodidla, která již byla poškozena před předmětnou dopravní nehodou. Soud I. stupně tak žalobu se žádostí o zaplacení částky 3 727 Kč s přísl. zamítl pro neunesení důkazního břemene. Pro úplnost dovedl, že nárok z titulu dopravní nehody ze dne 8. 12. 2014 promlčen není s ohledem na datum podání žaloby u soudu (8. 12. 2017). O náhradě nákladů řízení rozhodl dle ust. 142 odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, dále jen „o. s. ř.“.
8. Proti rozsudku soudu I. stupně podal žalobce včasné odvolání z důvodů uvedených § 205 odst. 2 písm. g/, e/ o. s. ř. Žalobce nesdílí právní názor prvostupňového soudu stran posouzení vznesené námitky promlčení uplatněných nároků. V daném případě byl pojištěný škůdce a vztah mezi pojištěným a pojistitelem byl založen na základě smlouvy o pojištění z odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla. Toto pojištění je povinným smluvním pojištěním se specifickou povahou. Poškozeným je ten, kdo má právo na náhradu škody. Pojištěnému pak dle zákona vzniká právo, aby za něho pojistitel uhradil škodu v rozsahu a ve výši podle zák. č. 89/2012 Sb., pokud poškozený svůj nárok uplatnil a prokázal. Jde tedy o přímý nárok poškozeného vůči pojistiteli. Plnění pojistitele pak není plnění odpovědnosti za škodu a tedy ustanovení § 635 o. z. na danou věc nedopadá. Poškozený se tedy nároku na pojistné plnění může domáhat po pojistiteli a promlčecí doba počíná běžet jeden rok od pojistné události dle § 626 o. z. Nárok se pak promlčuje v objektivní lhůtě dle § 626 o. z. Vzhledem k datu pojistných událostí (dopravní nehody z 27. 8. 2014 a 14. 10. 2014) a datu zahájení řízení ve věci (8. 12. 2017) má žalobce za to, že nárok žalobce na doplatek pojistného plnění v těchto případech promlčen není. Soud I. stupně, pokud jde o pojistnou událost ze dne 8. 12. 2014, uzavřel, že žalobce neunesl důkazní břemeno, pokud jde o tvrzení o funkčnosti svodidel v době dopravní nehody. Žalobce doplnil důkazní návrhy o záznam z provozu vozidla příslušného Střediska správy a údržby dálnic, dále jen „SSÚD“, kdy jeho posádka kontrolovala mj. stav svodidel v den, kdy k dopravní nehodě došlo. Skutečností je, že návrh na doplnění dokazování byl soudu doručen po uplynutí lhůty stanovené soudem dle § 118a o. s. ř., kdy žalobce ve svém podání z 15. 1. 2018 požádal o prominutí zmeškané lhůty. Nicméně i na základě v řízení provedených důkazů, dospěl soud I. stupně k nesprávným zjištěním. Především žalovaná nespороvala celkovou výši uplatněné škody, došlo však k odpočtu částky amortizace. Samotná výše škody tedy vůbec nebyla sporná, respektive žalovaná jí v podstatě uznala, jak plyne z oznámení. Z fotodokumentace je taktéž patrné, že svodidla zádržnou funkci splnila. Žalovaná tak neoprávněně krátila pojistné plnění. S ohledem na výše uvedené navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil a žalobě vyhověl, případně rozsudek soudu I. stupně zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení.
9. Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu I. stupně, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo dle ust. § 212 o. s. ř., ve věci nařídil jednání (§ 214 odst. 1 o. s. ř.), provedl důkaz záznamem o provozu vozidla SSÚD ze dne 8. 12. 2014, Stanoviskem Ing. Františka J.

ze dne 12. 11. 2018, závěrem znaleckého posudku ČVUT ze dne 15. 11. 2018, č. j. 01KV-001278. Odvolací soud po takto doplněném dokazování dospěl k závěru, že odvolání žalobce je zčásti důvodné.

10. Podle ust. § 626 o. z. u práva na pojistné plnění počne promlčecí lhůta běžet za jeden rok od pojistné události. To platí i v případě, kdy poškozenému vzniklo přímé právo na pojistné plnění vůči pojistiteli, nebo v případě, kdy pojištěný uplatňuje vůči pojistiteli úhradu toho, co poškozenému poskytl při plnění povinnosti nahradit škodu nebo jinou újmu.
11. Podle ust. § 635 odst. 2 o. z. právo na pojistné plnění z pojištění odpovědnosti se promlčí nejpozději promlčením práva na náhradu škody nebo újmy, na kterou se pojištění vztahuje.
12. Podle ust. § 620 odst. 1 o. z. okolnosti rozhodné pro počátek běhu promlčecí lhůty u práva na náhradu škody zahrnují vědomost o škodě a osobě povinné k její náhradě. To platí obdobně i pro odčinění újmy.
13. Podle ust. § 629 odst. 1 o. z. promlčecí lhůta trvá tři roky.
14. Ustanovení § 635 odst. 2 o. z. podle něhož právo na pojistné plnění z odpovědnosti se promlčí nejpozději promlčením práva na náhradu škody nebo újmy, je vyjádřením zásady, že pojistné plnění nemá sloužit jako prostředek k obohacení se oprávněné osoby, ale výhradně jako zabezpečení ochrany před následky nahodilé pojistné události (§ 2761).
15. U všech práv na pojistné plnění sice promlčecí lhůta počne běžet dle obecného ustanovení § 626 o. z. za jeden rok od pojistné události, avšak u práva na pojistné plnění *z pojištění odpovědnosti* upravuje speciální ustanovení § 635 odst. 2 o. z. *konec* promlčecí lhůty tak, že právo se promlčí nejpozději promlčením práva poškozeného na náhradu škody proti pojištěnému. Je proto nutno vždy zjistit, kdy začaly běžet poškozenému lhůty k uplatnění práva na náhradu škody proti subjektu odpovědnému za škodu (dále zjednodušeně „škůdce“), tj. jak lhůta subjektivní, tak lhůta objektivní. Uplynula-li poškozenému marně jedna z těchto promlčecích lhůt, promlčelo se poškozenému *nejpozději* k tomuto okamžiku i právo na pojistné plnění z odpovědnosti uplatnitelné proti pojistiteli, a to i za situace, kdy lhůta obecně stanovená v § 626 o. z. poškozenému dosud neuplynula. Pro závěr o nejzazším konci promlčecí lhůty k uplatnění práva na plnění z pojištění odpovědnosti je proto v tomto případě nutno vždy určit počátek i konec subjektivní a objektivní lhůty k uplatnění práva na náhradu škody proti škůdci (jinými slovy stanovit, kdy mohl poškozený – obecně vzato – podat ještě včas žalobu na náhradu škody proti škůdci; po tomto okamžiku je i právo poškozeného na pojistné plnění *z pojištění odpovědnosti* škůdce v každém případě promlčeno, nedošlo-li k jeho promlčení již dříve podle ustanovení o promlčení práv na pojistné plnění). V této souvislosti odvolací soud odkazuje s ohledem na ust. § 13 o. z. na rozhodnutí Městského soudu v Praze v obdobných věcech (sp. zn. 58 Co 139/2019, sp. zn. 35 Co 431/2018), výklad soudu I. stupně stran vznesené námitky promlčení je tak správný. Potud je odvolací námitka žalobce nedůvodná.
16. V posuzovaném případě se žalobce o osobě škůdce, o škodě a jejím rozsahu dozvěděl již z protokolu o dopravní nehodě v silničním provozu s projednáním ze dne 27. 8. 2014, ze dne 14. 10. 2014 a ze dne 8. 12. 2014. Je tedy zřejmé, že žalobce již dne 27. 8. 2014, dne 14. 10. 2014 a dne 8. 12. 2014 musel mít povědomí o škůdci i rozsahu škody, následně učinil poptávku na opravu svodidel u výše uvedené společnosti. Odvolací soud v této souvislosti dodává, že o škodě se poškozený dozví, jakmile zjistí skutkové okolnosti, z nichž lze dovodit vznik škody a orientačně její rozsah, a o odpovědné osobě se dozví, jakmile získá vědomost o skutkových okolnostech, na jejichž základě lze učinit závěr o osobě konkrétního škůdce. Nemusí přitom jít o zjištění, postačuje, aby skutkové okolnosti, kterými poškozený disponuje, byly způsobilé učinit závěr o tom, kdo odpovídá za škodu, která mu vznikla (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 2917/2012). Pokud jde o dopravní nehodu ze dne 27. 8. 2014 a ze dne 14. 10. 2014, pak vzhledem k tříleté promlčecí době jsou nároky uplatněné z těchto nehod promlčené,

neboť žalobní návrh byl podán u soudu dne 8. 12. 2017. Soud I. stupně nepochybil, pokud shledal nárok na zaplacení částky 2 149 Kč a částky 7 220 Kč promlčeným.

17. Podle ust. § 2952 o. z. hradí se skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo (ušlý zisk). Záleží-li skutečná škoda ve vzniku dluhu, má poškozený právo, aby ho škůdce dluhu zprostil nebo mu poskytl náhradu.
18. Podle ust. § 6 odst. 1 písm. b/ zák. č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů pojištění odpovědnosti se vztahuje na každou osobu, která je povinna nahradit újmu způsobenou provozem vozidla uvedeného v pojistné smlouvě.
19. Podle ust. § 6 odst. 2 písm. b/ cit. zák. nestanoví-li tento zákon jinak, má pojištěný právo, aby pojistitel za něj uhradil v rozsahu a ve výši podle občanského zákoníku poškozenému účelně vynaložené náklady spojené s péčí o zdraví zraněného zvířete a způsobenou škodu vzniklou poškozením, zničením nebo ztrátou věci, jakož i škodu vzniklou odcizením věci, pozbyla-li fyzická osoba schopnost ji opatrovat.
20. Pokud jde o uplatněný nárok na zaplacení částky 3 727 Kč, pak tento promlčen s ohledem na datum podání žalobního návrhu, není. Soud I. stupně při ústním jednání konaném dne 6. 12. 2018 poučil žalobce dle ust. § 118a odst. 1, 3 o. s. ř., necht' prokáže funkčnost svodidel ke dni škodní události, zároveň bylo řízení koncentrováno dle ust. § 118b odst. 1 o. s. ř. Podle ust. § 118b odst. 1 část věty poslední o. s. ř. soud mj. *smí přihlídnout ke skutečnostem nebo důkazům, které účastníci uvedli poté, co byl některý z nich vyzván k doplnění rozhodujících skutečností podle § 118a odst. 1 až 3.* Vzhledem k tomu, že žalobce byl poučen při ústním jednání konaném dne 6. 12. 2018 k doplnění rozhodných skutečností a označení důkazů stran funkčnosti svodidel k datu dopravní nehody dle ust. § 118a odst. 1, 3 o. s. ř., bylo možno k předloženým důkazům po stanovené lhůtě přihlídnout, neboť účinky koncentrace (§ 118b o. s. ř.) se na takto doplněná tvrzení a označené důkazy nevztahuje.
21. Odvolací soud vzal za zjištěné, že podle Stanoviska Ing. Františka J. je třeba konstatovat, že svodidlo je výrobek na jedno použití. Zda funguje, lze zjistit pouze nárazem. Použité svodidlo, tedy svodidlo, do kterého bylo naraženo, lze opravit *pouze výměnou za nové komponenty.* Ze znaleckého posudku ČVUT ze dne 15. 11. 2018, č. j. 01KV-001278, str. 40 „Závěr“ plyne, že „bylo provedeno testování svodidel, z 15 vzorků lze závěrem shrnout, že materiál svodnice odpovídá svými mechanickými vlastnostmi materiálu deklarovanému v dokumentaci, stupeň degradace odpovídá stáří, na žádném vzorku se nepodařilo nalézt místo, kde by zinková vrstva zcela chyběla, a materiál byl vystaven koroznímu prostředí. Opětovné použití mechanicky použitých dílů svodidel, např. repasovaných-nepřipadá v úvahu, neboť vystavení extrémnímu zatížení, které v materiálu vyvolá trvalé deformace, má vliv na důležité funkce (např. tažnost) a tak i na deformační charakteristiky a zcela jistě ovlivní záchytnou funkci svodidla. Je nutné použít *nové díly*“. Odvolací soud na rozdíl od soudu I. stupně nepovažoval tento důkaz za „obecný“ (je rozporuplný závěr soudu I. stupně, pokud tento důkaz neprovedl, nepřihlížel k němu a přesto jej hodnotil, tato vada byla zhojena v odvolacím řízení poté, kdy tento důkaz byl proveden při odvolacím jednání), neboť závěr tohoto posudku lze vztáhnout na všechna svodidla s ohledem na specifika této věci (viz výše). Shodný závěr přijal i Městský soud v obdobné věci – viz. rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 14 Co 161/2019.
22. Odvolací soud v této souvislosti poznamenává, že svodidla jsou zvláštní výrobky, které slouží především k bezpečnému provozu na dálnici. Jak plyne z výše uvedeného odborného posouzení, při nárazu dojde k nevratnému poškození jejich typických vlastností a toto nelze napravit opravou, ale jen výměnou. Tudíž uvedení do předchozího stavu před poškozením je možné jen výměnou poškozených výrobků za nové, a proto je povinna pojišťovna plnit v plné výši. Ke stáří svodidel přihlížet nelze, neboť ze znaleckého posudku plyne, že svodidla měla před havárií ještě stále (bez ohledu na jejich stáří) vlastnosti, které jsou vyžadovány pro zabezpečení provozu

vozidel. Pokud dochází k narušení jejich povrchu plynutím času (koroze), nemá to vliv na funkčnost zkoumaných vzorků v době nehody. Jejich základní funkční vlastnost, tj. mechanicky zabránit poškození vozidla, havárii, byla ještě zachována. Mezi degradací materiálu svodidel v důsledku plynutí času a vznikem škody na svodidlech není proto dána ani zčásti příčinná souvislost. Ostatně funkčnost svodidel na úseku dálnice, kde došlo k dopravní nehodě, byla kontrolována SSÚD bezprostředně před dopravní nehodou (viz. záznam o provozu SSÚD ze dne 8. 12. 2014).

23. Opravou poškozených svodidel - jejich výměnou nezíská žalobce žádné bezdůvodné obohacení, neboť se obnovily pouze jejich mechanické vlastnosti, jejich funkčnost. Jiným způsobem než výměnou poškozených svodidel nelze škodu odstranit, oprava nepřipadá do úvahy. Celkové náklady vynaložené na opravu svodidel sloužily jen v plném rozsahu k uvedení věci do předešlého stavu.
24. Prodlení žalované odvolací soud posoudil dle ust. § 1970 o. z., když žalovaná byla vyzvána k plnění již výzvou ze dne 13. 10. 2017 s tím, aby plnila do 16. 10. 2017, ale požadovala úroky z prodlení až ode dne podání žaloby, soud tak nemůže překročit návrh žalobce a přisoudit více.
25. S ohledem na výše uvedené odvolací soud rozsudek soudu I. stupně ve výroku o věci samé změnil dle ust. § 220 odst. 1 písm. b/ o. s. ř. tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci 3 727 Kč s příslušenstvím, jinak jej jako věcně správný dle ust. § 219 o. s. ř. potvrdil.
26. Žalovaná byla úspěšná v 71, 54 %, neúspěšná v 28, 46 %, má tak právo na 43, 08 % účelně vynaložených nákladů řízení (§ 142 odst. 2 o. s. ř.). Náklady řízení tvoří odměna za pět úkonů právní služby po 1660 Kč dle ust. § 7, § 11 odst. 1 písm. a/, d/, g/ vyhl. č. 177/1996 Sb. (příprava a převzetí zastoupení, vyjádření k žalobě ze dne 8. 6. 2018, ze dne 4. 1. 2019, účast u jednání dne 6. 12. 2018 a dne 20. 3. 2019), pět náhrad hotových výdajů po 300 Kč dle ust. § 13 odst. 3 cit. vyhl., a 21 % DPH z odměny a náhrady hotových výdajů ve výši 2 058 Kč, celkem 11 858 Kč, z čehož 43, 08 % činí 5 108, 42 Kč.
27. O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle ust. § 142 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s ust. § 224 odst. 1 o. s. ř., žalovaná byla úspěšná v 71, 54 %, neúspěšná v 28, 46 %, má tak právo na 43, 08 % účelně vynaložených nákladů řízení, které tvoří odměna za jeden úkon právní služby ve výši 1660 Kč dle ust. § 7, § 11 odst. 1 písm. g/ vyhl. č. 177/1996 Sb. (účast u odvolacího jednání), jedna náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč dle ust. § 13 odst. 3 cit. vyhl. a 21 % DPH z odměny a náhrady hotových výdajů ve výši 411, 60 Kč, celkem 2 371, 60 Kč, z čehož 43,08% činí 1021, 68 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. c/ o. s. ř.).

Praha 12. září 2019

JUDr. Markéta Wildová v. r.
předsedkyně senátu